

Життя на лінії вогню (ВІДЕО)

Заїжджаємо у селище Опитне Ясинуватського району. Воно розташоване між Авдіївкою та Донецьком, за 1 км до Донецького аеропорту. Крізь вікно автомобіля бачимо – тут немає жодного вцілілого будинку. А ось і школа .

Важко повірити, що ще три роки тому у цьому закладі для дітей готували їжу. Тут навчалось 70 дітей.

Спортзал, класи, їдальня – усе розвалене.

– Вот в этом классе мой ребенок учился. У меня трое детей здесь в этой школе училось.

Продовжуємо свій шлях, та йдемо до місцевих жителів. Із 700 мешканців в Опитному залишилося лише 40. Серед них – стареньке подружжя. І хоч ми відірвали стареньких від підготовки картоплі до посадки – гостям тут справді раді. Ще не встигли зайти на подвір'я, а Раїса Петрівна вже розповідала про своє господарство. Таке враження, що знайомі уже не один рік.

Раїса – жителька Донбасу: “Дві курочки і петушок, більше немає. Було більше – була і корова, а тепер уже нічого нема. – Продали їх? – Продала. Ну а що? Корову ранило. В нас оце раз бахкало було в угол – увесь вибило. Ото я вже лазила сама, деда забрали в лікарню, як улетіло в хату до нас літом”.

Подружжя у шлюбі вже 55 років, однолітки – з 1939-го року. Рахунок рокам давно зупинили – кажуть, у цьому немає сенсу. До поворотів долі також готові: одну війну пережили в дитинстві, інша застала зараз – коли сили і здоров'я вичерпуються.

Раїса – жителька Донбасу: “Я вже проплакала, міленька моя, перші роки я як плакала, так не знаю як. Як розбахкало мені хату всю”.

Пані Раїса розповідає, що вже не один раз могла померти. Якось під час обстрілів на неї обвалилося рихтування – з-під завалів

витагнув чоловік. Жінка переконана, що саме Бог береже її життя.

Раїса – жителька Донбасу: “Слава Богу, що ви живі. – Да, ну от – слава Богу. Да, Бог спасає. Так що вірте в Бога і шануйте. І я не знаю, і людей. Треба добрими бути”.

Великі громадські організації не мають можливості допомогти мешканцям прифронтових поселень, та місцеві волонтери про жителів із лінії вогню не забувають.

Дмитро – волонтер: “Люди из поселков, которые фактически без власти – то же Опытное там, Пески. Стараемся как-то поддерживать именно эти поселки разными видами помощи – иногда как гуманитарной помощью, иногда юридической помощью, сопровождение какое-то делать”.

Допомогу у селищі сприймають з радістю, та найбільша втіха – гості, яких тут не так часто можна побачити. Навіть родичі не завжди мають змогу зустрітися. Пані Раїса щиро запрошує усіх на кавуни та дині, обіцяє посіяти їх для своїх гостей.

Раїса – жителька Донбасу: “Уже ж весна, тепер би только закончилось вот это все бахкання. И будем садить, гулять, і будем радоваться. Солнышко будет”.

Жителі Опитного мріють лише про одне – про мирне небо. Решту, кажуть, можна здобути з часом.

Вікторія Михальчук, Олександр Чебан, Донеччина, “Вісті Надії”